

Ezek után történt, hogy Isten próbára tette Ábrahámot, és megszólította: Ábrahám! Ő pedig felelt: Itt vagyok. Isten ezt mondta: Fogd a fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijjá földjére, és áldozd fel ott égőáldozatul az egyik hegyen, amelyet majd megmondok neked! Ábrahám fölkel reggel, fölnyergelte a szamarát, maga mellé vette két szolgáját meg Izsákot, a fiát. Fát is hasogatott az áldozathoz. Azután elindult arra a helyre, amelyet az Isten mondott neki. A harmadik napon fölemelte tekintetét Ábrahám, és meglátta azt a helyet messziről. Ekkor így szólt Ábrahám a szolgálóihoz: Maradjatok itt a szamárral, én pedig a fiammal elmegyek oda, imádkozunk, és utána visszatérünk hozzátok. Fogta tehát Ábrahám az égőáldozathoz való fát, rátette a fiára, Izsákra, ő maga pedig a tüzet meg a kést vitte; így mentek ketten együtt. De Izsák megszólította apját, Ábrahámot: Apám! Ő pedig felelt: Itt vagyok, fiam. A fiú megkérdezte: Itt van a tűz meg a fa, de hol van az áldozatra való bárány? Ábrahám azt mondta: Isten majd gondoskodik az áldozatra való bárányról, fiam. Így mentek tovább ketten együtt. Amikor eljutottak arra a helyre, amelyet Isten mondott neki, oltárt épített ott Ábrahám, rárakta a fadarabokat, megkötözte a fiát, Izsákot, és föltette az oltárra a fadarabok tetejére. De amint kinyújtotta Ábrahám a kezét, és már fogta a kést, hogy levágja a fiát, kiáltott neki az ÚR angyala a mennyből: Ábrahám! Ábrahám! Ő így felelt: Itt vagyok. Az angyal így szólt: Ne nyújtsd ki kezedet a fiúra, és ne bántsd őt, mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem tagadtad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet. Akkor fölemelte Ábrahám a tekintetét, és meglátta, hogy ott van egy kos, szarvánál fogva fönnakadva a bozótban. Odament Ábrahám, fogta a kóst, és azt áldozta föl égőáldozatul a fia helyett.

Kedves Testvéreim!

A többszörös Oscar díjjal kitüntetett film a Forest Gump egy mély értelmű, az egész filmet meghatározó képpel kezdődik. Egy tollpohár, amely sodródik a szélben, hol szépen lágyan lefele hullik, hogy gyorsan fölkapja a szél, majd össze-vissza bolyong a levegőben látszólag tehetetlenül, cél nélkül. Ez a kép a főszereplő életét hivatott bemutatni rögtön a film elején néhány percen. Használjuk most ugyanezt a képet mai főhősünk Ábrahám életére.

Ha végigolvassuk Mózes első könyvéből az Ábrahámval foglalkozó néhány fejezetet, akkor igencsak megdöbbentő életút tárul elénk. Tulajdonképpen ő az első ember, akivel nagyon részletesen foglalkozik a Biblia, a zsidó nép ősatyja, akit megszólít Isten, és ígéreteivel halmozza el: áldást ígér neki. De mit látunk? Azt, hogy Ábrahám élete néha szépen csendesen folydogál, aztán belekap a szél, felemeli, vagy éppen lenyomja. Minden egyes alkalommal, amikor Isten beleszól az életébe, Ábrahám hatalmas mélységeket és magasságokat él meg. Amióta Isten megszólította őt, azóta rengeteg szenvedésen, megpróbáltatáson keresztül vezetett az útja. Azt mondja neki Isten: „*nagy néppé teszek és megáldalak*”. És mit kap? Nincs gyermeke, az éhínség elől Egyiptomba menekül, ahol a feleségét a testvérének hazudja, mert fél a fáraótól. Összekülönbözik az unokaöccsével, kap egy kopár területet, ahol gazdálkodhat. Felesége meddő a szolgától ugyan lesz egy fia, akit azonban hamarosan el kell üldöznie a háztól. Azután csodás módon fia születik, ekkor már elmúlt száz esztendő, és az úr azt mondja neki áldozd fel.

Persze megél sok csodát is, örömeket. Ilyen lehetett az ígéret gyermeke, Izsák születése. De, alapjában a bibliai történetben azt láthatjuk, hogy mióta Istent követi, azóta élete tele van szenvedésekkel és megpróbáltatásokkal. Miért? Teher alatt nő a pálma? Ez az Isten áldása?

A felolvasott igeszakasz Ábrahám életének utolsó nagy próbája. *Fogd a fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijjá földjére, és áldozd fel ott égőáldozatul az egyik hegyen...*

Hát kinek kell ilyen Isten? Mit akarsz még tőlem? Nem szenvedtem eleget? Ez a te áldásod? Nem és nem! Hagyjál békén! Nem kellesz! Ha nem te irányítod az életem, akkor sokkal boldogabb lennék! Nem, nem és nem. Ezt nem kérheted tőlem! Nekem az ilyen Isten nem kell!

Ezek a mondatok, nagyon sokszor elhangzanak. Kérdezik tőlem, és én is sokszor felteszem ezeket a kérdéseket, sőt hangosan vitatkozok Istennel. Miért? Már megint miért? Hát nem szeretsz? Nem az lenne jó, hogy lássák az emberek, hogy ha keresztény vagyok, akkor minden szép és jó az életemben. Hogy érdemes rád hagyatkozni, érdemes benned hinni?

És én csak szenvedek, tűrök, várom, hogy jobb legyen, te meg egyre többet akarsz tőlem.

Vedd a fiadat, az egyetlenedet, akit szeretsz. Az ember ennél a pontnál biztosan elgondolkodik. Ilyet nem kérhet!

Hittanórán amikor ezt a történetet tanítjuk, akkor általában csak arról beszélünk, hogy Ábrahám a hit példája, az engedelmesség mintaképe. Valóban, a történet lényege ez, de hogy miért arról kevesebb szó esik. Mert egyszerű azt mondani, hogy azért lett Ábrahám a hit példája, akit még az Úsz. is így emleget, mert a fenti kérdések, ezek a gondolatok, az Isten akaratának megkérdőjelezése meg sem fordultak a fejében.

De menjünk most el Ábrahámval és Izsákkal arra a három napos útra ami a Mórijjá hegyéig az áldozat helyéig vezet.

Ábrahám elindul. Alapigénk nem számol be ugyan lázongásról, de ha józanul végiggondoljuk, csak akkor nem tette volna fel magában ezeket a kérdéseket Ábrahám, ha nem ember, ha nem édesapa, ha nem szerette volna a gyermekét. Márpedig nagyon ember volt, apa volt, és szerette Izsákot. Isten ki is emeli ezt: akit szeretsz. Látszik Ábrahám embersége, hogy mennyire emberien gondolkodott abból például, hogy mikor

nem születik gyermeke, maga veszi kezébe az irányítást, és a meddő felesége helyett a szolgájától születik fia. Ábrahám legnagyobb kísértése éppen az Isten által adott ígéletben van, abban hogy sok utódja lesz. De ha nincsen fia, akkor hogyan? Amikor megszületik Izsák, Ábrahám valószínűleg a legboldogabb ember. Féltve őrzi a gyermeket, mindig a kedvében jár, mindent megad neki. Hiszen Izsák az, aki az Isten által adott ígéletet beteljesíti. És most ott mennek az úton, Ábrahámnál ott a kés, amivel meg kell ölnie egyetlen reménységét.

Miért? Ábrahám nem tudja még a feleletet. Viszont két dolgot azért megtanult élete, szenvedései során. Semmi nem történik ok nélkül és bár Isten elvesz tőle sok mindent előbb utóbb bőséges kárpótlásban részesül.

Mi a cél? Hogy Isten kerüljön az első helyre az életében. Mert eddig a fiában bízott. Őt szerette, ahogy olvastuk is. De most a három napos út alatt volt ideje gondolkodni is.

Ábrahám a hit példája, de nem azért mert olyan erős lett volna a hite, hanem azért mert küzdött, gyötrődések árán, de megtanulta, hogy ha Istent teszi az első helyre az életében, csak akkor működnek a dolgok, csak akkor élhet teljes életet. Nem majd egyszer a mennyországban... nem itt a földön.

És erre tanít most bennünket is ez a történet. Nekünk is el kell indulnunk Ábrahámmal az úton, mert Isten tőlünk is azt kéri, mint tőle, ahogyan a példabeszédek könyvében olvassuk: „add nekem a szívedet fiam és tartsd szemed előtt utaimat.”

Mit kér Isten? A szívemet. Nem néhány gondolatot, egy-egy gyorsan elmondott imádságot, nem egy órát a hetemből, nem egy vagy két %-ot a napomból, nem a szolgálatomat, nem azt, hogy „egyházadót” fizessek. Nem, hanem a szívemet kéri. Teljes egészében. Teljes odaadást.

70-ed vasárnapja van. Azt jelenti ez a kifejezés, hogy még 70 nap van hátra húsvétig. A böjtelő időszaka van. Három hét felkészülési idő, a böjtre, az Isten előtt való elcsendesedésre. Arra, hogy végiggondoljuk az utunkat.

Ábrahámnak három napja volt eldönteni, hogy mi a fontosabb. Istenben bízni, vagy ragaszkodni a fiához. Iszonyatosan nehéz döntés. Belegondolni is szörnyű. És Isten most tőlünk is ezt várja. Gondoljuk végig mi a legfontosabb az életünkben. Mi az amiben, vagy ki az, akiben bízunk, akitől életünk megoldásait, boldogságunkat várjuk. Hisszük-e azt, hogy életünk nem egy tollpihe amit felkap a szél és ide oda dobál, hanem egy céllal rendelkező élet.

Borzalmasan nehéz döntés.

Többször álltam én is, ha nem is ilyen, de azért nehéz döntés előtt. Az első reakcióm, hogy próbáltam kezembe venni az irányítást. Próbáltam megoldani a helyzetet. És az érdekes az, hogy egy darabig ment is, egy darabig felfelé szállt az a toll. Aztán azon vettem észre magam, hogy annyira kimerültem a próbálkozásban, hogy már a földön vagyok és mozdulni sem bírok. Csak egy dolog segített. Leborultam és azt imádkoztam: Uram egyedül tehetetlen vagyok. Látod próbálkoztam, de nem megy. Bocsáss meg. Bocsáss meg, hogy nem bíztam benned, hogy nem te voltál az, akitől a megoldást vártam. Kérlek, vegyél újra a kezembe.

Tudom, hogy ezek nagyon nehéz szavak. Néha hónapok, sőt évek gyötrődésébe telt mire ki tudtam mondani. De mindig azt tapasztaltam, amikor sikerült, akkor Isten tényleg a kezébe vett, és újra ott lebegtem fent a magasban, és boldogabb voltam mint amikor saját erőmből próbálkoztam.

Add nekem a szívedet. Mondja Isten! És hozzáteszi azt is, hogy: és akkor megáldalak.

Amikor ezt a történetet olvasom mindig elszégyellem magam, mert rájövök, hogy milyen gyenge is az én hitem Ábrahám bizalmához képest. Mert Ábrahám nem tudta, azt, amit én már tudok. A Morijjá hegy neve, ahová vinnie kellett Izsákot azt jelenti: Isten gondoskodik. Ábrahám nem tudta, hogy ott lesz majd a kos és nem kell feláldoznia a fiát. Én már tudhatom, hogy Isten gondoskodik. Isten gondoskodik, gondoskodott arról, hogy az áldozatot ne nekem kelljen meghoznom.

A Morijjá hegy ugyan az a hegy, ahol később a Jeruzsálemi templom felépült. És a felolvasott történet után 2000 évvel egy másik áldozatbemutató is történt ezen a hegyen. Jézus Krisztus, aki, ahogy mint Izsák maga vitte az áldozat bemutatásához szükséges fát, vitte a keresztet, és odaadta magát áldozatul, helyettem, értem, hogy ne nekem kelljen ott lennem. Isten és a fiú együtt mentek a hegyre. És ez az áldozat bizony a fiú halálával végződött. És Isten szíve meghasadt ott. „tizenkét órától egészen három óráig sötétség lett az egész földön. A nap elhomályosodott, a templom kárpitja pedig közepén kettéhasadt.”

Miért? Érted és értem. Hogy meg tudjuk járni azt a Morijjá hegyi utat. Tudva azt, hogy minden szenvedés minden próba csak azért van, hogy egész, egészséges lehessen az életünk.

Hogy mindent le tudjunk tenni az ő kezébe, és vele tudjunk továbbmenni az ígélet beteljesedése felé.

Add nekem a szívedet fiam! Add nekem, és ha ezt teszed életed lesz, boldog életed, és olyan kincséd amit soha senki nem vehet el tőled.